

Sygn. akt *XVII AmK 18/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>
Protokolant:	sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego***

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 23 sierpnia 2013 r. Nr (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od (...) ***spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.*** na rzecz ***Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego*** kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt XVII AmK 18/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2013 r. o nr (...) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego po przeprowadzeniu z urzędu postępowania administracyjnego, nałożył na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. karę pieniężną za niewywiązanie się w terminie z obowiązku udzielenia informacji dla celów kontroli rynku transportu kolejowego, określonego w art. 13 ust. 4 i 7a ustawy o transporcie kolejowym (dalej u.t.k.), w związku z prowadzeniem działalności polegającej na wykonywaniu przewozów kolejowych rzeczy na podstawie licencji z dnia 9 listopada 2009 r. Nr (...) z późn. zm., zwanej dalej „licencją (...)”, w wysokości 1.000 zł płatną do budżetu państwa.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Prezes stwierdził, że Spółka, w związku z prowadzoną działalnością przewoźnika kolejowego objętą licencją (...), nie wywiązała się z obowiązku określonego w art. 13 ust. 7a u.t.k., poprzez nieprzedłożenie w wyznaczonym terminie, tj. do dnia 31 października 2012 r., wymaganych dokumentów potwierdzających spełnienie ustawowego wymagania dobrej reputacji, o którym mowa w art. 46 i art. 47 ust. 2 u.t.k.. Nieprzedłożenie powyższych dokumentów w wyznaczonym terminie skutkowało w ocenie Prezesa Urzędu - zgodnie z informacją Prezesa UTK, zawartą w piśmie z dnia 17 września 2012 r. - nałożeniem kary pieniężnej w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a) utk. Prezes UTK wziął pod uwagę przy wyznaczeniu kary pieniężnej okoliczność, iż Spółka przedłożyła wymagane dokumenty, jednak po upływie wskazanego terminu z opóźnieniem wynoszącym 27 dni kalendarzowych,

albowiem dopiero pismem z dnia 27 listopada 2012 r., czyli po otrzymaniu zawiadomienia Prezesa UTK o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie w wyznaczonym terminie informacji w związku z prowadzoną działalnością przewoźnika kolejowego objętą licencją (...).

Od powyższej decyzji odwołanie wniosły (...) Sp. z o.o. we W. wnosząc o jej uchylenie w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej w wysokości 1.000 zł za niewywiązanie się w terminie z obowiązku udzielenia informacji dla celów kontroli rynku transportu kolejowego oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- naruszenie przepisu art. 13, ust. 7a u.t.k. przez przyjęcie, że w ramach uprawnień przewidzianych wymienionym przepisem, pozwany mógł kwestionować wysłane drogą elektroniczną wydane przez właściwy sąd zaświadczenia o nieskazaniu członka zarządu strony powodowej prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne;
- naruszenie przepisu art. 6, ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. z 2013 r. Dz.U. z 2013 r., poz. 672) poprzez żądanie przedłożenia przez powoda oryginału zaświadczenia o nieskazaniu członka zarządu strony powodowej prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne,
- naruszenie przepisu art. 66, ust. 1, pkt 2, lit. a) u.t.k. przez przyjęcie, że powód nie udzielił w terminie żądanej informacji.

Odwołujący wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z listu elektronicznego z 16 października 2012 r. , skierowanego przez powoda do pozwanego oraz z dołączonych do tego listu skanowanych zaświadczeń wydanych przez Punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego we W. przy Sądzie Okręgowym - na okoliczność wykonania w terminie obowiązku nałożonego na powoda pismem pozwanego z 17 września 2012 r. nr (...) jak również o przeprowadzenie dowodu z dokumentów wymienionych w treści uzasadnienia niniejszego odwołania i na okoliczności wskazane w treści uzasadnienia.

W uzasadnieniu odwołania powód stwierdził, iż wymieniona decyzja wydana została z naruszeniem prawa. Powołując się na treść przepisu art. 6 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stwierdził, że skoro obowiązek przedłożenia dokumentów w formie oryginału, poświadczonej kopii lub poświadczonego tłumaczenia, nie wynika z ustawy o transporcie kolejowym, to powód był uprawniony do przedłożenia wymaganych zaświadczeń drogą elektroniczną. Wysyłając bowiem w dniu 16 października 2012 r. listem elektronicznym zaświadczenia żądane przez pozwanego i powołując się w tym liście na pismo pozwanego nr (...) wzywające do ich przedłożenia, powód wykonał nałożony na niego obowiązek. Brak jest zatem w ocenie powoda podstawy do uznania, że nie udzielił on w terminie informacji, o których mowa w art. 13, ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Co za tym idzie, nałożenie kary pieniężnej na podstawie przepisu art. 66, ust. 1, pkt 2, lit. a) ustawy o transporcie kolejowym, nie znajduje podstaw w przepisach prawa.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o:

1. oddalenie w całości odwołania Powoda od przedmiotowej decyzji;
2. dopuszczenie dowodów z dokumentów - poszczególnych pism z akt sprawy szczegółowo wskazanych w uzasadnieniu poniżej i przekazanych do Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na okoliczności wskazane poniżej w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, w tym na okoliczność nie wykonania obowiązku wskazanego w piśmie Pozwanego z dnia 17 września 2012 r. nr (...)
3. oddalenie wniosku dowodowego Powoda o przeprowadzenie dowodu z listu elektronicznego z dnia 16 października 2012 r. skierowanego przez Powoda do Pozwanego oraz z dołączonych do tego listu scanów zaświadczeń wydanych przez punkt Informacyjny Krajowego Rejestru Karnego;

4. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego postępowania, według norm przepisanych z uwzględnieniem nakładu pracy radcy prawnego, charakteru i stopnia zawłości sprawy.

W uzasadnieniu pozwany uznał za przyznany przez powoda fakt, iż pozwany był uprawniony do żądania od powoda zaświadczenia dla członków organu zarządzającego o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, jak w piśmie powoda z dnia 10 września 2013 r. Odnosząc się do zarzutów pozwany stwierdził, że przesłanie żądanego przez Urząd dokumentu e-mailem, nie jest w ocenie Prezesa UTK sposobem skutecznym doręczania pism w postępowaniu administracyjnym w świetle przepisów k.p.a. Wnoszenie podań w formie dokumentu elektronicznego winno być zdaniem pozwanego uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 lub ust. 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zaś identyfikacja podmiotu wnoszącego podanie powinno być dokonane za pomocą podpisu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym certyfikatem albo za pomocą profilu zaufanego ePUAP. Zdaniem pozwanego przepis art. 6 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie ma w sprawie zastosowania. Zgodnie bowiem z treścią art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym pozwany uprawniony był do żądania do powoda wszelkich informacji dla celów regulacji, kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego, natomiast powód był zobowiązany dane lub informacje przedstawić na żądanie pozwanego w wymaganej, a nie dowolnej formie. Pozwany stwierdził, iż nie żądał od Spółki przedłożenia oryginału zaświadczenia informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego. Spółka zgodnie z przepisami k.p.a. mogła, jak wskazał pozwany, złożyć odpis dokumentu poświadczony za zgodność z oryginałem przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym. Spółka natomiast w dniu 16 października 2012 r. przesłała wiadomość elektroniczną do Urzędu Transportu Kolejowego załączając scan zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego, który nie spełniał wymogu odpisu dokumentu wynikającego z art. 76a § 2 k.p.a., w wyniku czego przesłanie wiadomości e-mail nie może zostać uznane za skuteczny sposób doręczenia pisma w postępowaniu administracyjnym. W ocenie pozwanego wypełnienie obowiązku udzielenia informacji po określonym terminie, jak i przesłanie w niewłaściwej formie czy w nieprawidłowy sposób, jest niewykonaniem tego obowiązku zgodnie z żądaniem organu, jak wynika to z art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Jak wskazał w dalszej części, skoro żądanie pozwanego udzielania informacji powinno zawierać wskazanie terminu ich udzielenia (nie krócej niż 3 dni) to nieudzielenie informacji w terminie, jak i udzielone w niewłaściwej formie jest niezgodne z żądaniem, a więc jest niewypełnieniem obowiązku przewidzianego ustawą.

W piśmie z dnia 6 lutego 2014 r. powód ustosunkował się do stwierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na odwołanie. Zgodził się z pozwanym, iż w postępowaniu przed Prezesem UTK zastosowanie mają przepisy postępowania administracyjnego. Stwierdził jednak, iż prośba o przedłożenie zaświadczeń członków organu zarządzającego powoda o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne nie została skierowana przez pozwanego w toku postępowania administracyjnego. Stwierdził zatem, że przepisy art. 63 § 1 k.p.a. i art. 76a § 2 k.p.a. nie mają w sprawie zastosowania, gdyż nie każda czynność dokonywana przed Prezesem UTK jest czynnością w toku postępowania. Pozwany zaś przyznał, że wiadomość mailowa z załączonymi kopiami zaświadczeń została mu doręczona. Stwierdził, iż nawet gdyby przekazanie informacji miało nastąpić zgodnie z przepisami k.p.a. w formie oryginału lub jego uwierzytelnionym odpisie, to pozwany winien w sytuacji otrzymania kopii zaświadczeń wezwać powoda w trybie art. 64 § 2 k.p.a. do uzupełnienia braku formalnego poprzez przedłożenie oryginału dokumentu lub uwierzytelnionej kopii. Pozwany zaś nie wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych poprzez przedłożenie oryginału dokumentu, bądź jego uwierzytelnionej kopii. Twierdzi ponadto, iż żadne przepisy nie wymagają przedstawiania wszelkich informacji w wymaganej formie, na co wskazywał pozwany. Powód nie podzielił argumentacji pozwanego, iż z racji stosowania w postępowaniu przez Prezesem UTK przepisów k.p.a. wynika obowiązek składania dokumentów oryginalnie lub uwierzytelnionych kopiach, gdyż to czyniłoby martwym art. 6 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Przesłanie wiadomości w dniu 16 października 2012 r. w ocenie powoda czyni zadość żądaniu udzielenia informacji, gdyż przekazanie to miało nastąpić w okresie od 1 do 31 października 2012 r.

Pozwany w piśmie z dnia 4 marca 2014 r. podtrzymał w całości swoje dotychczasowe twierdzenia i wnioski. Wskazał, że przedłożenie dokumentów pozwanemu poprzez wysłanie wiadomości elektronicznej e-mail, nie spełniało

wymogów art. 63 § 1 k.p.a., w związku z tym organ nie miał podstaw, aby wzywać wnoszącego podanie w trybie art. 64 § 2 k.p.a. Wobec nieprzedłożenia ich do dnia 31 października 2012 r., pozwany był zobligowany do podjęcia odpowiednich działań wynikających z przepisów materialnych ustawy o transporcie kolejowym, w związku z czym pozwany zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowań w sprawie zawieszenia licencji Powoda oraz nałożenia kar pieniężnych za nieudzielenie informacji w wyznaczonym terminie. Wskazał ponadto na to, że przepisy ustawy o transporcie kolejowym dotyczące właściwości i kompetencji pozwanego, a także art. 14 ust. 4 tej ustawy są przepisami szczególnymi w stosunku do art. 6 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a zatem pozwany nie naruszył tego ostatniego.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 17 września 2012 r. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, wezwał Spółkę do przedstawienia wydanych przez właściwy sąd zaświadczeń dla członków organu zarządzającego spółki o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne, potwierdzających spełnianie wymagania dotyczącego dobrej reputacji, wynikającego z art. 46 pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym, wyznaczając termin do przesłania niezbędnej dokumentacji - od dnia 1 do dnia 31 października, raz na dwa lata, poczynając od dnia 1 października 2012 r. Spółkę poinformowano, iż nie wywiązanie się z obowiązku dostarczenia dokumentów we wskazanym terminie może skutkować zawieszeniem licencji w trybie art. 52 ust. 1a pkt 1 u.t.k. oraz nałożeniem kary pieniężnej w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 lit.a wskazanej ustawy. /k. 7 akt adm./

W dniu 16 października 2012 r. na pocztę elektroniczną do Prezesa UTK przesłano informację zawierającą w temacie e-maila, iż nadawca przesyła KRK (...) Sp. z o.o. w nawiązaniu do pisma z 17 września 2012. E-mail opatrzona imieniem i nazwiskiem A. C.. W załączeniu do wiadomości nadesłano skan dokumentów KRK, żądanych przez Prezesa UTK. /k. 8 akt adm./

Pismem z dnia 19 listopada 2012 r., Prezes UTK zawiadomił (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zawieszenia licencji na wykonywanie przewozów kolejowych osób z dnia 27 września 2005 r., licencji na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy z dnia 9 listopada 2009 r. oraz licencji na świadczenie usług trakcyjnych z dnia 9 listopada 2009 r. oraz nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji w wyznaczonym terminie, z uwagi na nieprzedłożenie przez Spółkę zaświadczeń dla członków organu zarządzającego spółki o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne, w związku z wykonywaną działalnością na podstawie licencji (...), w terminie wyznaczonym w piśmie z dnia 17 września 2012 r., a także o przysługującym jej prawie przeglądania akt sprawy na każdym etapie postępowania oraz składania oświadczeń i wypowiedzania się co do materiałów zgromadzonych w sprawie. /k. 14 akt adm./

W konsekwencji, pismem z dnia 27 listopada 2012 r., które wpłynęło do Urzędu Transportu Kolejowego w dniu 3 grudnia 2012 r., Spółka przedłożyła wymagane zaświadczenia poświadczające zgodność z oryginałem dla członków organu zarządzającego spółki o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne. /k. 16 akt adm./

Prezes UTK, pismem z dnia 19 grudnia 2012 r. oraz pismem z dnia 28 stycznia 2013 r., poinformował Spółkę o przewidywanym terminie załatwienia sprawy. /k. 20, k. 22 akt adm./

W dniu 30 stycznia 2013 r. Spółka została wezwana przez Prezesa UTK do przedstawienia wysokości przychodów za poprzedni rok kalendarzowy. /k. 24 akt adm./

Pismem z dnia 11 lutego 2013 r. Spółka podała wysokość przychodu osiągniętego w 2012 roku, który wyniósł (...) /k. 26 akt adm./

W dniu 13 lutego 2013 r. Prezes UTK umorzył w całości postępowania administracyjne wszczęte z urzędu w sprawie:
- zawieszenia licencji z dnia 27 września 2005r. na wykonywanie przewozów kolejowych osób,

- w sprawie zawieszenia licencji z dnia 9 listopada 2009 r. na świadczenie usług trakcyjnych

- w sprawie zawieszenia licencji z dnia 9 listopada 2009 r. Nr (...) na wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy

w związku z nieprzedłożeniem wydanych przez właściwy Sąd zaświadczeń o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne, potwierdzających spełnienie wymagania dobrej reputacji, określonego w art. 46 pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym. /k. 29 – 40 akt adm./

Pismem z dnia 29 marca 2013 r. Prezes UTK poinformował Spółkę o przewidywanym terminie załatwienia sprawy, a następnie pismem z dnia 31 maja 2013 r. zawiadomił o możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. /k. 51 i k. 55 akt adm./

Prezes UTK, pismem z dnia 28 czerwca 2013 r. zawiadomił o przewidywanym terminie załatwienia sprawy do dnia 31 sierpnia 2013 r., a następnie pismem z dnia 7 sierpnia 2013 r., zawiadomił Spółkę o możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, informując ponadto wszystkich dokumentach, które zostały włączone do materiału dowodowego przedmiotowej sprawy. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa wynikającego z przepisu art. 10 § 1 k.p.a. /k. 59 i k. 63 – 64 akt adm./

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie jest zasadne.

Tytułem wstępu należy stwierdzić, że dominującą metodą regulacji transportu kolejowego jest metoda administracyjnoprawna, chociaż regulacja transportu kolejowego odbywa się przy wykorzystaniu instrumentów właściwych dla prawa administracyjnego, cywilnego oraz pomocniczo prawa karnego. Ustawa o transporcie kolejowym stanowi bowiem implementację do systemu prawa krajowego postanowień licznych dyrektyw unijnych tworzących tzw. trzy pakiety kolejowe. Jeśli zaś chodzi o specyfikę funkcjonowania rynku transportu kolejowego konieczne jest, by powstałe w praktyce tego rynku problemy były rozwiązywane przy wykorzystywaniu władczych instrumentów właściwych dla prawa administracyjnego. Wskazana metoda jest zatem wyrazem respektowania przez prawodawcę krajowego zobowiązań związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Zaznaczyć również w tym miejscu należy, iż zapewnienie leżącego w interesie społecznym bezpieczeństwa ruchu kolejowego nie może być pozostawione wyłącznie w gestii podmiotów prywatnych, stosujących w swoim działaniu co do zasady prywatnoprawne instrumenty oddziaływania, czy też wykorzystujących mechanizm tzw. niewidzialnej ręki rynku. Regulacja transportu kolejowego wymaga zatem bezwzględnie władczej ingerencji uprawnionych organów administracji publicznej, realizowanej w ramach stosunku administracyjno-prawnego. Dlatego konstytucyjna zasada swobody działalności gospodarczej wyartykułowana w art. 20 Konstytucji może doznawać w ustawowej regulacji prawa kolejowego dopuszczalnego ograniczenia, o jakim mowa w art. 22 Konstytucji, tym bardziej, że analizowany obowiązek powoda dotyczy działalności licencjonowanej, która z założenia podlega szeregowi ograniczeń (art. 43 i 46 u.t.k.).

Między innymi przedsiębiorca, który ubiega się o przyznanie licencji powinien w myśl art. 47 u.t.k. przedstawić Prezesowi UTK **dokumenty** potwierdzające spełnienie wymagań określonych w ustawie, w tym także wymaganego warunku dobrej reputacji, o jakim mowa w art. 46 pkt 1 u.t.k..

Jak wynika z treści art. 47 ust. 2 ustawy o transporcie kolejowym wymagania dotyczące dobrej reputacji uznaje się za spełnione, jeżeli członkowie organu zarządzającego osoby prawnej, osoby prowadzące sprawy spółki w spółce jawnej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, a w przypadku innego przedsiębiorcy - osoby prowadzące działalność gospodarczą nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, obrotowi gospodarczemu, wiarygodności dokumentów, środowisku lub prawom osób wykonujących pracę zarobkową oraz przestępstwa skarbowe.

Jednoznaczna treść art. 47 ust 1 u.t.k. wskazująca, że potwierdzeniem spełnienia wymagań określonych wyżej w art. 46 u.t.k. jest przedstawienie Prezesowi U.T.K. **dokumentu**, nie pozostawia wątpliwości, że powód dokumentu w określonym mu terminie nie przedstawił, gdyż przesłany drogą elektroniczną skan dokumentu takiego warunku nie spełnia .

W stanie prawnym obowiązującym w dacie powstania obowiązku powoda, dokumentem potwierdzającym spełnienie warunku dobrej reputacji mógł być tylko dokument urzędowy wydany w oparciu o przepisy ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o krajowym rejestrze karnym. Dokument ten w myśl art. 20 krk nazywany informacją o osobie, sporządzoną na podstawie danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze, zawiera:

- 1) dane identyfikujące osobę - nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo, nazwisko rodowe matki, miejsce zamieszkania, zawód wyuczony, a także numer PESEL;
- 2) dane osobowe w zakresie objętym zapytaniem lub wnioskiem albo stwierdzenie, że osoba nie figuruje w Rejestrze;
- 3) datę wydania;
- 4) nazwisko i imię oraz podpis osoby upoważnionej do jej wydania;
- 5) pieczęć urzędową.

W myśl przepisów k.p.a. (art. 76 k.p.a.), które należy stosować w postępowaniu przed Prezesem U.T.K., tak sporządzony dokument jest dokumentem urzędowym, gdyż jest sporządzony w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania i stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone.

Dokument takie cechy posiada tylko jeśli jest prezentowany organowi w oryginale lub w postaci odpisu dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym (art. 76a § 2).

Nie mogło więc czynić zadość żądaniu organu przesłanie mu dokumentu w formie elektronicznej, gdyż taka forma nie była ani oryginałem dokumentu (wszak w oryginale dokument był w wersji papierowej) ani jego odpisem. Notabene w aktualnym stanie prawnym (od 1 lipca 2014) informacje z krajowego rejestru karnego mogą być udzielane w formie elektronicznej, zatem można założyć, że o ile strona w przyszłości informację z KRK uzyska w takim formacie, to także będzie mogła go udostępnić w tej formie osobie trzeciej – tu organowi (o ile odpis będzie spełniał wymogi odpisu dokumentu sporządzonego w formie elektronicznej o jakich mowa w art. 76 §2a k.p.a.).

W związku z powyższymi wywodami nie można uznać, aby spółka w określonym jej terminie uczyniła zadość żądaniu Prezesa U.T.K., dla którego podstawę prawną stanowił przepis art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Przepis ten stanowi, że w związku z zadaniami określonymi w ust. 1, 2, 4, 6 i 7, Prezes UTK, może żądać od zarządców, przewoźników kolejowych i organizatorów publicznego transportu kolejowego udzielenia wszelkich informacji dla celów regulacji, kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego. Prezes UTK może także żądać informacji, o których mowa w art. 5b. Informacje powinny być udzielone w terminie wskazanym przez Prezesa UTK, nie krótszym niż 3 dni.

W tym stanie rzeczy zaistniały przesłanki do nałożenia na powoda kary pieniężnej w oparciu o przepis art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 2 u.t.k. W myśl tego przepisu karze pieniężnej podlega zarządca lub przewoźnik kolejowy, który nie udzielił informacji, o których mowa w art. 13 ust. 7a. Mając na względzie powyższe wywoły oraz fakt, iż dopiero pismem z dnia 27 listopada 2012 r. powód nadesłał zaświadczenia w formie poświadczonej za zgodność kopii, należy uznać, że wykonanie zobowiązania nastąpiło już po wyznaczonym terminie.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 66 u.t.k. Prezes UTK jest obowiązany, a nie uprawniony, do nałożenia kary w razie stwierdzenia okoliczności polegających karze (analogicznie wyrok SN z 25 kwietnia 1007 r., sygn. akt III SK 1/07). Taką interpretację potwierdza również doktryna, która wskazuje, że to ustawodawca decyduje o tym, czy w konkretnym przypadku pozostawi kwestię nałożenia kary pieniężnej swobodnemu uznaniu organu administracyjnego, czy też nałoży na ten organ obowiązek wymierzenia sankcji, pozwalając jedynie miarkować jej wysokość. Tak też zdecydował ustawodawca, w art.66 ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym, z którego wynika wprost (art. 66 ust. 2), iż ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu uwzględnia zakres naruszenia przepisu, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Przepis powyższy, co należy podkreślić, nie uzależnia kary od zawinienia ukaranego podmiotu.

Zdaniem Sądu kara wymierzona powodowi jest wyliczona prawidłowo, w oparciu o zastosowanie odpowiednich kryteriów, a jej wysokość nie obciąża nadmiernie spółki i nie przekracza jej finansowych możliwości. W oparciu o wykazane przez spółkę przychody osiągnięte w roku 2012, nałożona kara w wysokości 1.000 zł, stanowiąca (...) tych przychodów jest współmierna do naruszenia przepisu. Kara w orzeczonej wysokości zdaniem Sądu spełni tradycyjnie przypisywanej jej funkcje, tj. funkcję prewencyjną (dla wymuszenia zgodnego z ustawą zachowania spółki w przyszłości), i wychowawczą a będąc jednocześnie dla przedsiębiorcy dolegliwością w rozsądnym wymiarze także funkcję represyjną.

Mając powyższe na względzie odwołanie należało oddalić wobec braku podstaw do jego uwzględnienia (art.479⁷⁵ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych na podstawie art.98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł określonej w § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka